

املاي پایه نهم

این عالم ، خانه خداست و فرش وی ، زمین است ولکن سقفي بی ستون و این ، عجب تر است و چراغ وی ماه است و شعله وی آفتاب و قندیل های وی ستارگان و تو از عجایب این ، غافل ؛ که خانه بس بزرگ است و چشم تو بس مختصر و در وی نمی گنجد .

مصاحبت با یک دوست خوب و شکیبا ، همچون وزش نسیم دل انگیزی است که احساس آرامش و سبکی و صفای درون را در ما زنده می سازد. انسان بی دوست ، همواره غمگین است ؛ به بیان دیگر تنهایی ، یکی از سنگین ترین مصائب است.

دوستان واقعی ، راه نیک بختی را به ما نشان می دهند. آنها مثل آینه ، همان قدر که خوبی ها را پیش چشم می آورند ، عیب ها را هم به ما می نمایانند و مهم تر آنکه این همه را بی صدا و بی هیاهو ، باز می گویند. آدمی باید که بسیار نگوید و سخن دیگری به سخن خود قطع نکند. اگر سؤال از جماعتی کنند که او داخل آن جماعت بود ، بر ایشان سبقت ننماید و در محاوراتی که به حضور او میان دو کس رود ، خوض ننماید و اگر از او پوشیده دارند ، استراق سمع نکند و تا او را با خود در آن مشارکت ندهند ، مداخلت نکند.

ایران از آن همه ایرانیان است ؛ این هم زیستی و همدلی اقوام ایرانی ، پشتوانه ای بسیار شکوهمند برای وطن است و سدی استوار به بلندای اراده پولادین ایرانیان ، پدید می آورد و میهن را در آوردگاه ها ، از گزند دشمنان و اهرمن خویان می رهند.

هر جا که سخن از هوش و فراست و زیرکی به میان می آمد، همه یک صدا نام او را بر زبان می راندند، آن هنگام که نصیرالدین در محضر استاد «حاسب» و استاد «حمزه» حاضر می شد، روی سخن استادان با او بود؛ زیرا تنها نصیرالدین بود که پاسخ همه پرسش های آنان را می دانست.